

תשובת עכן (ב)

1. ספר שם משמאל פרשת ויגש - שנת תרע"ג

אך נראה דמדה זו נוהגת רק אחר שעברו ישראל את הירדן ונעשים ערבים זה לזה נחשבים כולם כאיש אחד וכל אחד ואחד הוא כאבר מאדם שלם, וכמו שאם יכאב לאדם אבר אחד מגיע הכאב לכלל האדם, כן הוא אדם פרטי מישראל לעומת הכלל כולו, אבל קודם שעברו ישראל את הירדן אין לנו שתהא נוהגת מדה זו.

1א. יערות דבש ב, דרוש יב

ועיקר לאהוב איש את רעהו בכל דבר, ובעונות הרבים ע"י שנאה באים כמה עונות, כי אין מוכיח לרעהו, ויתן שמחה בלב בראותו חבירו עובר עבירה שמח בחלקו, כי הוא אינו עובר, ובזה יש שטות גדולה משני טעמים, אי כאשר אמרתי פעם בפעם, כי כל ישראל איש אחד וגוף אחד, וא"כ היתכן שישמח אבר אחד על חבירו אני צדיק ואתה רשע, א"כ מה יועיל אם אני אין מגלח זקני בתער וחברי מגלח, הרי אני חצי מגולח וחצי אינו מגולח, וכן הכל.

2. אורות הקודש ג שכא

כשאדם הולך על פי תומת חינוכו, עומד במצב הפשטות של אמונה וסדר מוסרי מחובר ביראת העונש ואהבת שכר, בתור דבר העקרי, הגורם לכל סיבוב החיים הרוחניים שלו, כל המעשים הטובים והמדות הטובות יונקים אז משורש קטן ושפל זה. כיון שהוא מתעלה, הרי הוא מתחיל לפקח את עיניו, להכיר את הטוב והאור באמתת עצמם, שוכח הוא מעט את עצמו, את פרטיותו, והריהו מכניס את עצמו יותר בחיי הכלל, הטוב הכללי מחל הוא לקחת את לבבו.

3. ערפלי טוהר עמוד נא

יש בהאישיות הפרטית של כל יחיד ענין איכותי יותר נשגב ונעלה ממה שיש בהכלל כולו על ידי ערך הקיבוץ שלו, והצד העליון הזה האישי הוא המאיר ומחיה את הכלל כולו. ולפי רוממות הערך של האישיות, ולפי ריבויים של האישים גדולי הערך, הכלל מתעלה מאד מאד בערכו הכללי, והעלייה הכללית היא שיהיה לגמרי מתאים אל הגודל האישי היותר שלם.

3א. ספר החינוך - מצוה רצו

ועוד אמרו זכרונם לברכה [ירושלמי תרומות פ"ח ה"ד] שאפילו היו כמה אלפים ישראלים ואמרו להם אנסים תנו לנו אחד מכם ואם לאו נהרוג כולכם, יהרגו כולם ואל ימסרו נפש אחת מישראל.

4. אורות הקודש ג קמז

האדם צריך להחלץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות, הממלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו סובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המסובבים מזה. אבל צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום. ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה.

5. ילקוט שמעוני יהושע - פרק ז - רמז יח

אמר לו עכן ליהושע בשביל דבר זה שאתה אומר אני מת. מה אתה מפיל גורלות ביני ובין ביתי? אף אני מפיל גורלות בינך ובין פנחס. אם לא יעלה הגורל על שניכם... צפה יהושע ברוח הקדש שהיה עתיד לחלק בגורל את הארץ אמר אם יתקיימו עתה יאמרו כל ישראל בדיני נפשות נתקיימו בדיני ממונות לא כל שכן, התחיל מפיסו: בני שים נא כבוד... א"ל בבקשה ממך שלא תוציא לעז על הגורלות שעתידה ארץ ישראל שתחלק בגורל שנאמר אך בגורל תחלק הארץ ותן לו תודה.

6. אורות קמט

כל מה שבא בדברי תורה שבכתב ושבעל פה, שיוכל לרפות קצת את האהבה של ישראל, אפילו ביחש לרשעים היותר מוחלטים, הם נסיונות ובידורים לאדם איך שיעלה על מדרגה עליונה של אהבת השי"ת, עד שימצא לו דרך בין הסתירות כולן, ואהבת ישראל ואהבת הבריות תשאר בלבבו חיה וקיימת בלא שום גרעון ופקפוק בעולם.

7. שמונה קבצים א קסג.

שמעו אלי עמי, מתוך נשמתו אני מדבר עמכם, מתוך נשמת נשמתו, מתוך קשר החיים שאני קשור בכולכם, ואתם כולכם קשורים בי. מתוך אותה ההרגשה שאני חש אותה עמוק יותר מכל הרגשות החיים שלי, שאתם, רק אתם, רק כולכם, כללכם, כל נשמותיכם, כל דורותיכם, רק אתם הנכם תוכן חיי. בכם אני חי, בכם, בחטיבה הכוללת של כולכם יש לחיי אותו התוכן שהוא קרוי חיים. מבלעדיכם אין לי כלום. כל התקוות, כל השאיפות, כל הערך של שיווי החיים, הכל אני מוצא בקרבי רק עמכם, ואני זקוק להתקשר עם נשמותיכם כולכם, אני מוכרח לאהבה אתכם אהבה אין קץ. אי אפשר לי להרגיש שום הרגשה אחרת, כל האהבות הקטנות עם הגדולות שבכל תהלוכות חיי, הכל אצורות הן באהבתכם, באהבת כללכם, הכלל שכל הפרטים שלכם בו הווים וחיים. כל אחד מכם, כל נשמה בודדת שמכלל כולכם, הוא ניצוץ גדול וחשוב מאבוקת אור עולמים, המאירה לי את אור החיים. אתם, נותנים אתם לי תוכן לחיים, לעבודה, לתורה, לתפילה, לשירה לתקוה. דרך הצינור של הווייתכם אני חש את הכל, אני אוהב את הכל. על כנפי הרוח של חבתכם אני מתנשא לאהבת האלהים, והיא מתחווה לי, מתבררת אצלי, משתלבת בלבבי, מצטחצחת ברעיוני. עמכם, עמי, אומתי, אמי, מקור חיי, עמכם אני מעופף למרחבי עולם. עם נצחכם אני חי חיי נצח, עם פארכם אני מלא הוד ותפארת, עם ענותכם אני מלא מכאובות, עם הצער שבנשמתכם אני מלא מרורות, עם הדעה והתבונה שבקרבכם הנני מלא דעה ותבונה. אוצר חיים הוא לי כל קצב, כל חק, של מעמד רגליכם. ארצכם, ארץ תקותכם, קודש היא לי, שמיה לי מקור החן, מקור פאר העולמים, כרמלה ושרונה מקור התקוה, מקור הברכה, מקור ששון החיים, שיתה ושמירה עוטים לפני הוד ויפעת עד.